

ДѢЛО

Выходитъ въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Лятер додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат аркушѣ кожного 15-го и послѣднього для кожного мѣсяца.

Редакція: „Администрація“ подъ Ч. 44 уллиця Галицка.

Рукписи авертаются лишь на попередне застереженъе

Огласена принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣть однимъ отрокчи печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рукписи неопечатаній вѣднѣй бѣть порта.

Предласть и инсертаты принимаются: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haassenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Duker, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкоуртѣ M. Haassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старина“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дербасовская ул., д. Радла 9.

Предласть на „Дѣла“ для Австріи: для Россіи:

въ цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл
на пѣть року . . . 6 ар. на пѣть року . . . 6 рубл
на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл

съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл
на пѣть року . . . 8 ар. на пѣть року . . . 8 рубл
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл

на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . 5 рубл.
на пѣть року . ар. 2-50 на пѣть року . . 2-50 р.

Для Закарпатъ, окрѣмъ Россіи:

на цѣлый рокъ . . . 16 ар.
на пѣть року . . . 7-50 ар.
на чверть року . . . 3-75 ар.

съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ:

на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар.
Поодиноже число коштуе 12 ар. а. в.

Голосъ зъ Буковины

въ справѣ основанія гимназій въ мѣстечку повѣтовѣмъ Кѣцмани.

Не бѣть сегодня, а вже бѣть десяти лѣтъ стараются буковинскій Русины, — котрыхъ на Буковинѣ 239.690 душъ! — абы для нихъ основано бѣдай одну среднюю школу, и то въ Кѣцмани. Немало писалося до Выс. министерства просвѣты, до Рады державной, ба навѣтъ въ сѣй живн нѣой дѣя насъ справѣ ще 1880 р. подчасъ гостины Е. Вел. цѣсаря въ Чернівцяхъ вручено Е. Величеству бѣть вѣсть 53 до повѣта кѣцманецкого належачихъ громадъ черезъ отвѣтну депутацію просьбу о вселаскавѣйше усуненъе воліючон кривды, що въ румунской части Буковины суть ажъ три середнѣ школы, а въ русской части Буковины т. е. въ пѣвнѣчно-заходнѣй сѣь далеко бѣльшимъ населенъемъ и сѣь подвѣйнымъ числомъ народныхъ шкѣлъ сѣь чисто-русскимъ языкомъ выкладовымъ, годѣ бѣдай одной средней школы дочекатися! И вже певна була тогдѣ надѣя, що справа буде залагоджена въ нашу користь. Але годѣ! — Русины буковинскій мають ванадо богато противникѣвъ всякого поступу и духового ровнѣтя, котрѣ радѣ-бы передъ нами свѣтъ дошками забати и рѣвнодушно озирають на то, якъ народѣ поддупае морально и матеріально... Мимо прихильного рѣшеня Е. Величества на вгладу просьбу и великой радости Русинѣвъ въ тогдо многоцѣнного дару для все вѣрной буковинской Руси вложено на кѣлька лѣтъ цѣлу тую справу ад аста. Ажъ ось теперь — якъ намѣ доносить въ Вѣднѣя и якъ въ газетѣ вычитуемо — ц. к. министерство просвѣты въ найновѣйшѣмъ рескриптѣ до буковинской Рады шкѣльной замышло, що основаню другой гимназій въ Чернівцяхъ, де есть доволѣ шкѣлъ, а въ котрыхъ найбѣльшу користь тягнуть Жиды и Нѣмцѣ, — рѣшучо противится, а заравомъ вѣзвало Раду шкѣльную, щобѣ она подала свою гадку о томѣ, чи не було-бы цѣли отвѣтнѣйше, коли-бы въ пѣвнѣчно-заходнѣй части Буковины, заселенной Русинами, и то въ сердци буковинской Руси въ Кѣцмани, основано нову гимназію нѣмецку сѣь рускими паралельками. Жаль скавати, Рада шкѣльна есть тѣй справѣ,

для насъ такъ живннѣной, неприхильна, бо коли-бѣ такъ не було, то вже на рѣшенъе просьбы Русинѣвъ, подной Е.о Величеству въ р. 1880, давно могла-бы бути отворена въ Кѣцмани руска гимназія.

Заразъ, якъ тѣлько вѣсть про нове порушенье справы гимназій въ Кѣцмани дѣйшла до вѣдомости громадѣ кѣцманьского повѣта, громады выбрали депутацію вложено въ 21 начальникѣвъ громадскіхъ подѣь проводомъ начальника кѣцманьского Василія Снятынчука и вступника головы „Руской Рады“ въ Чернівцяхъ, адвоката д-ра Р. Невечерила и выслали еи дня 15 л. марта с. р. яко депутацію повѣтову въ тѣй такъ пекучѣй справѣ до президента краю и головы краевой Рады шкѣльной. Бронима барона Алесаніого. П. Алесані депутатѣ не привѣвъ (сказано було: „вадла недуги“), а заявивъ, що депутація дѣстане коліснѣ на писемѣ, коли другій разъ мае явитися на послуханъе, якъ того буде вымагати потреба. Намѣ адеся, що до того не прѣде...

По томѣ Рада мѣста Кѣцмани подала петицію ч-рѣвъ краеву Раду шк. до ц. к. министерства просвѣты, въ котрѣй ѣткликується до справедливости п. министра Гауча просить о заснованъе русской гимназій въ Кѣцмани. Буковинскій Русины — сказано въ петиціи — страшно покривдженѣ, не маючи анѣ одной средней школы, а на подставѣ арт. XIX основныхъ законѣвъ державныхъ имѣ належаться рѣвнѣ права сѣь другими народностями.

Якѣ-не будь выпаде гадка буковинскій Рады шкѣльной, а нова гимназія на Буковинѣ буде отворена. Ходить головою о мѣсте, а на томѣ буковинскимъ Русинамъ дуже богато залежить. Основанъе гимназій въ Выжницѣ и було-бы для Русинѣвъ-хлѣборѣвъ безъ великой користи. Головно Жиды та Ормене користали-бы въ неѣ, бо Гуцулы, якъ свѣтъ знаѣ, черезъ свою добродушность вошли на такую велику бѣду, що въ дня на день въ голодѣ въ працѣ рукъ своихъ нужденно вегетуютъ а полонины та пасовиска ихъ останаѣ въ чужихъ рукахъ... Людямъ, що жиють купованнымъ а горко заробленымъ хлѣбомъ, годѣ посылати дѣти въ гимназію. Другѣ вгладуютъ о Вашкѣвцяхъ въ мочаристыхъ сторонахъ, безъ коммуникаційныхъ средствъ. Але головне, ѣтки

тамѣ дѣтей вѣйти до гимназій, коли тамѣ всего одна класа для хлопцѣвъ а друга для дѣвчатѣ, т. ав. мѣшана 2-классова школа народная съ однимъ учителемъ и одною учителькою! Богато воды перетече Черемошемъ и Прутомъ, вакимъ тамѣ ще вѣорганизуеь 4-классова школа, — на то треба ждати бѣдай десяткѣ лѣтъ. Якѣ-жеже гимназія могла-бы тамѣ процвѣтати? Въ сусѣднихъ повѣтовѣхъ не буде навѣлуу дѣтей до гимназій, бо, якъ вѣвѣтно, Вашкѣвцѣ положенѣ въ болотнѣстѣмъ теренѣ, а часго черевъ горскій рѣкы Черемошь и Прутъ, особливо при повеняхъ въ осенѣ и весноѣ, всякій доступъ до мѣстечка въ сусѣдной Галичины и Кѣцманьского округа немѣожливый. Тамѣ хѣба для того основано-бы гимназію, абы еи потѣмъ якъ найскорше закрыти и намѣ скавати: „Отъ мы вамъ гимназію дали, а вы не уѣзли въ неѣ хѣснувати! теперь мѣвѣтъ и учѣте цѣле ваше житье самой тѣлько обуки!“

А теперь прѣдивѣмся ближе, чи мѣсто Кѣцманѣ не есть найдѣповѣднѣйшимъ мѣстемъ для помѣщеня гимназій. Само мѣсто, положене на подѣльскѣмъ головнѣмъ трактѣ, ведучѣмъ въ Черновецѣ на Подѣльѣ до Залѣщичѣ-Тернополя, маѣ на округѣ найлучшій коммуникаційный дороги, числятъ 4.000 жителей, есть сѣдѣщемъ ц. к. староства, ц. к. суду повѣтового, ц. к. уряду податкового, ц. к. почты и стаціи телеграфичной, ц. к. окружной рады шкѣльной, гр.-прав. прѣтворѣяства, дальше ц. к. баталіону обороны краевой Nr. 76 и чотырохъ парохій, а то двохъ гр.-прав., одного римокат. и одного гр.-кат., дальше одного равнина для мѣсцевого вѣрѣспѣвданя и есть мѣстемъ ровнѣтого промыслу и досѣть оживленѣй торгѣвль. Щѣ найважнѣйше, Кѣцманѣ посѣдаѣ повну 4-классову народну школу, вже бѣть десятка лѣтъ добре уорганизовану, подѣь управѣю много-заслуженѣго и вѣвѣтного педагога, щѣрого и ревнѣго народѣлюбца, до котрой то школы теперь 300 дѣтей правильно учащаѣ. Межи учениками сѣй школы находится не малое число навѣтъ въ окрестности Галичины, ба и въ самого головнѣго мѣста Черновецѣ, де родячѣ дѣтей постѣбно перебувають. Повѣтъ Кѣцманѣ числятъ 53 громады сѣь 81.000 жителями, а межи тыми 73.600 Русинѣвъ! Повѣтъ посѣдаѣ 41 шкѣлъ народныхъ сѣь 3.700

учениками, въ котрыхъ есть выключно рускій языкъ выкладовый и котрый подѣь надворомъ и проводомъ славного прѣтворѣя, дѣаочего о освѣту и любячого руску словеснѣсть п. инспектора шкѣльного Исидора Мартиневича гарно ровцвѣтають и роввиваются. До сѣихъ 41 истнуочихъ уже шкѣлъ народныхъ маѣ прибути ще 10 шкѣлъ новыхъ, котрѣ вже основанѣ, вадла недостатѣ ѣтѣвѣднѣхъ будынкѣвъ и учительѣвъ досѣ отвореными бути не могли. Отже самѣ тутъ правдоѣ наведенѣй, въ урядово-статистичныхъ жерелѣхъ вѣвѣтъ даты що до великого числа шкѣлъ народныхъ и сильной ѣреквенціи тыхъ-же, промавають ясно и неоспоримо затымъ, що нова гимназія найдѣповѣднѣйше цѣли и найкористнѣйше могла-бы бути основана въ мѣстѣ Кѣцмани. Не забуваймо и на то, що повѣтъ Кѣцманѣ справедливо и безъ преувеличеня смѣло можна наввати „коморою хлѣбною“ пѣвнѣчно-заходнѣй части Буковины и що въ Кѣцмани удержанъе дѣтины въ шкѣлѣ не есть получене сѣь такъ великими выдатками, якъ въ котрѣй-будѣ иной мѣстечности Буковины. Сусѣднѣ повѣты Галичины, именѣо залѣщичкій, снятынскій, горѣднѣскій, чортковскій не мають до теперь нѣякой средней школы, отже въ тыхъ повѣтовѣхъ бѣвъ-бы не малый приплывъ до гимназій въ Кѣцмани, а то тымъ бѣльшій, коли-бы въ сѣй шкѣлѣ бѣвъ выкладовымъ матернѣй языкъ рускій. Але дѣятого власне, що Кѣцманѣ бѣвъ найдѣповѣднѣйшимъ мѣстемъ для средней школы, то на перекѣръ Русинамъ не хотѣть о Кѣцмани, яко о хлопскѣмъ мѣстѣ, нѣвѣго и знати, немѣвѣ-бы то мужики не були людьми и обывателями краю, котрѣ такъ само якъ паны платѣтъ податокъ и рекрѣта дають...

Щѣ-жѣ намѣ выпадаѣ теперь дѣлати? Чи сѣь заложеными руками въ тихѣй оспалости нашѣй дальше чекати на чужу ласку и тамѣ, де йде о нашѣ бытѣ, о нашѣ рѣднѣй языкѣ, о нашу честь народну, нѣмѣвѣти або въ кутику рыдати, або мѣвъ той струсь, коли на ѣго житѣе настають, укытѣемъ головы въ пѣску свою живнѣ спасати? Тогдѣ бы мы занѣили цѣлому свѣтовѣ, — чога не дай Боже! — що Русинѣвъ въ Буковинѣ немаѣ. Не хтѣсь другій за насъ, але мы самѣ мусимо о свои права упоминатися. Правда, мы не маємо анѣ одного

РУСИНЫ

подѣь вгладомъ этнографичнымъ, языковымъ, историчнымъ и литературнымъ.

Перекладѣ статіи д-ра Ом. Огоновского. (Конецъ.)

Устна словеснѣсть народна.

Сотками лѣтъ не могла руска литература вступити на праву дорогу розвою, тымъ бѣльше, що еи заступники, сѣь малыми вынѣтками, не мали нѣякой вѣдомости про устну словеснѣсть народну. Чуднымъ же дивѣомъ веросла тѣя въ затишку роотуча прародна былина до пышного цѣвѣту, хочѣ садѣвникъ не удостоивѣ еи ового отаруку: тѣя въ пѣсѣвъ, казокъ и приказокъ складаюча-ся устна словеснѣсть народна есть нѣий предметѣмъ загалного подѣву, при чѣмъ на волкѣй способѣ дуже чудно вгладѣе, що народѣ, правѣтельствомъ и учеными занѣдбаннымъ, въ оспѣмъ прароднѣмъ житю мѣгъ вывести такѣ поважнѣй и цѣннѣй плоды духового творчѣства. Велику вагу народной поезіи вѣзвали найдаровитшій рускѣ поѣты новочаснѣй, якѣ Котляревскій, Шевченко, и тѣлько на грунтѣ тыхъ природныхъ творѣвъ выдѣла она овоѣ эпоку творчѣй дѣла.

До найстарнѣхъ творѣвъ народной фантазій належать коляды, въ котрыхъ частѣ вырѣнають останки колишнѣго поганьского обожаня природы, тымъ бѣльше, що черезъ нихъ первѣтно прославлялося боже народженъе сонци. Въ одной колядѣ описуея и. пр. якѣ богѣ богѣвъ въ овоѣмъ святочнѣмъ домѣ урѣаѣ три колада: сонце, мѣсяць и хвару. Въ пѣвнѣйшихъ коладахъ пере-

мѣшанѣ мѣтичнѣй переказы о христіаньскомъ озѣтоглядѣмъ. Мѣтичного змѣтѣу оуть окрѣмъ того веснянѣкы, гагѣлкамѣи званѣй, котрѣ первѣтно мали предметѣмъ урѣаѣстѣть воскресеня сонци яко божища, а теперь спѣваются въ свято Воскресеня Христоваго; дальше пѣснѣя, ѣтносѣчѣй оѣ до Зелѣныхъ святѣхъ, котрѣ передають обожанъе Русалокъ, и наконецъ тѣя пѣснѣя, въ котрыхъ давнѣйше въ вечерѣ передѣ святомѣ Купала, божища польныхъ плодѣвъ, оспѣвуване було опасительне дѣланъе бога-сонци, а ще и теперь въ дѣвъ св. Іоана (24 червня) репродукуютѣя при заховуваню всякихъ поганьскихъ звѣчаѣвъ.

По ряду найдавнѣйшихъ пѣсѣвъ, въ котрыхъ выстунають оспѣвники на мѣтичнѣй прѣсвѣтъ, стають тѣя, що оспѣвають сумирне дѣланъе ослѣяноке въ кождѣй порѣ року. Се по-наибѣльше веселѣ пѣснѣя, въ котрыхъ природа часто представляѣся якѣ-бы живою. До найярѣашихъ творѣвъ руской народной фантазій належать безперечно пѣснѣя про домашнѣй родннѣй бытѣ. Каждый Русинѣ привязанъ до овоѣй родины щѣрою любовью. Сѣя любовь родины обявляѣся якѣ-бы освѣтлена приманливымъ промѣнѣомъ колишнѣго патриархальнѣго житя, въ котромъ Славяннѣй концентруѣе всю свою дѣяльнѣсть. Именно прѣчуднѣй пѣснѣя любовнѣй. Тутъ бѣачно такую оѣвѣжѣсть и ослу найнѣйшѣйшихъ чувствѣ, такую красу образѣвъ и порѣвнанъ, що знатоки уважають сѣя пѣснѣя найкраснѣйшѣмъ творѣмъ славяньской народной поезіи. Краса колѣнокѣвъ являѣся идеальною, перенятою такымъ чарѣмъ, що она дѣлаѣя на природу оживляючо, а въ темнѣотѣ якѣ сонце оіѣе. Дѣятого то въ тыхъ пѣснѣяхъ не находится

нѣякѣй простацкѣй выразы, нѣякѣй безчестнѣй образѣы, — се творѣы строго моральнѣго народа.

Историчнѣй пѣснѣя починаются сѣь періодѣмъ княжѣонѣ гегемоніи а кончатѣся сѣь занесенъемъ Запорожской Сѣчи. Однакожѣ фантазія руской народу все ще оказуея творчою, бѣть чога найновѣйшѣй историчнѣй подѣѣ, и. пр. высовѣдженъе зѣ подданьнѣтва, война Пруссѣ съ Австрією, мають своѣй ѣтгомѣнѣ въ народнѣй поезіи. Найдавнѣйшѣй историчнѣй пѣснѣя прѣдоставляють въ коладахъ, та обявляють въ тепѣрѣшности тѣлько скупыми окрѣвнѣнами колишнѣго народнѣго эпоѣу. Въ тыхъ пѣснѣяхъ знаходимо згадки про походы на Царгородъ, про взѣеманъя мѣжѣ князями а ихъ полками, и т. д. Однакожѣ добре перехованѣя и вѣрно переданѣя оуть пѣснѣйшѣй историчнѣй пѣснѣя зѣ лицарскѣхъ часѣвъ козацкихъ. Тѣя пѣснѣя оуть такѣ высокоѣй поэтичноѣй стѣйности, що они середѣ славяньской поезіи стоѣтъ тѣлько дѣщо нише бѣть сербскихъ юнацкихъ пѣсѣвъ що-до пластичного прѣдставленя. Найкраснѣй зѣ тыхъ пѣсѣвъ то тѣя, що оспѣвають борѣтѣбу сѣь Турками; именѣо описѣ сценѣъ освобожденя зѣ догонѣ неволѣ оуть живописнѣй и вельми взнесѣй. Щѣ до пѣсѣвъ про борѣбу за свободу сѣь Польщею, то вѣадае досѣтъ въ очѣ, що традиція народна не переволаа майже нѣякѣхъ такѣхъ пѣсѣвъ зѣ чѣсѣвъ переволаѣе повстанѣемъ Хмельницкого. Ба навѣтъ памятка про того гетьмана оспѣвуеь тѣлько мало въ декотрыхъ пѣснѣяхъ. Народѣ же прославляѣвъ именѣо тыхъ лицарѣвъ, котрѣ его справы заступали; сюды належать Морозенко, Перебѣйѣнѣсѣй и Нечай. Якѣ же козацтво по занесеню Запорожской Сѣчи пропадо, выступили новѣй мѣти-

тель зѣдѣптанныхъ правѣ людскѣости, именѣо т. зв. гайдамаки. Нехай они арпѣнократичнымъ останаѣмъ здаются бути розбѣйниками, однакожѣ прѣостый народѣ уважаѣе Залѣзняка, Гонту, Довбуша своими охорѣнцами. Якѣ-же народѣ майже воюды бѣвъ повернѣнѣй въ подданьнѣтво, оспѣваѣвъ бѣвъ свою гѣрку долю въ богато пѣснѣяхъ, котрѣ начеркують вѣрнѣй образѣ подданьнѣтва. Закѣнченъе историчныхъ пѣсѣвъ останаѣвъ тѣя, въ котрыхъ описуея радѣстнѣе высвѣдженъе зѣ тяжкого подданьнѣтва. Историчнѣй пѣснѣя сѣь цѣннѣыми поѣсненями выдѣли профессорѣ М. Антоновичѣ и М. Драгоманѣвъ въ Кіевѣ 1874 и 1875 р. Окрѣмъ того выдѣвъ Драгоманѣвъ въ Женѣвѣ (1881 и 1882) вычеркуую оцѣнку рускихъ политичныхъ пѣсѣвъ.

Крѣмъ пѣсѣвъ народна поезія выказуѣе вельке богатѣство казокъ и байокъ. Богато зѣ нихъ маѣе вельми стариннѣй характерѣ, описууючи мѣтичнѣй обѣстаннѣй давнѣй добы. По-при творѣхъ мѣтичного змѣтѣу казкѣ прѣдоставляють по частѣ социальнѣй ѣтносѣмъ, по частѣ описууютъ оцѣны зѣ житя зѣвѣрѣтъ. Въ загалѣ въ рукахъ народныхъ казкахъ примѣтнѣй невѣвычайно пластичнѣй оіѣсѣй и живѣй, зѣдраматизованнѣй способѣ прѣдставленя. Вконецѣ треба примѣтѣти, що Русины мають вельми вельке богатѣство приповѣдокъ, въ котрыхъ проявляѣся правднѣйшѣй способѣ ихъ житя. Жадѣнѣ славяньской народѣ не може чѣсѣвъ по дѣбноѣго въ тѣмъ вгладѣ выказати, тымъ бѣльше, що вдумлива натура Русина утворила такѣ сентенціи для кождѣй хвѣлѣ въ людскѣмъ житю.

Перекладѣмъ подаѣвъ І. Б.-скій.

кавказькій півострові, то побачимо, що події на заході бодей чи не прискорюють розвитку справ на північному півострові. Заняти однокорж будемо могли вихватити ту зляз між виходом а заходом, мусимо ще приглянутись справам на самім балканському півострові.

Справа болгаро-турецької угоди не поступила до сеп хвилі ні на крок наперед. Князь Александр отонг упорно при своїм і не хоче угоди, котра-би робила его звисимим від других держав, а особливо від Росії. Росія знову виступає дуже остро против ки. Александра і чим раз довніше показує, що она хотіла-би позбутися его як найскорше з Болгарії, бо він єсть головно тою особою, котра поносувала їй цілий рахунок. Агітація в Болгарії і Румелії не тільки не устає, але чим раз більше змагаєса, а російській газети дзвонять на гвалт, що в Болгарії занепокоєна на катастрофу і вивизвають правительство російське, щоби оно зробило лад в Болгарії. Дипломатія европейська показуєса в виду упорності Росії безвильною. В послідніх днях ситуація очевидно ще більше погіршилася, коли Порта завбавала князя болгарского, щоби він коче перестав опиратися против патрістичного речення на ген-губернаторство в Вохдній Румелії, а рівночасно отнесався до прощення до держав, щоби она отаравляла князя до сего наконати. Постава Греції не змінилася в нічмі, а в Паржа навіть доносять, що Греція дотепер скорше як коли небудь наклонити до війни. Зброєння в Греції не устає а она добуває послідніх сел, щоби лиш отати готовою до борби. Очевидно, що серед такого положення в Туреччині не може бути особливою, і отаєса о скільки може войска над границю Греції. В послідніх днях надійшла віста, що турецьке министерство війни іменувало вже навіть і головних комендантів для поодиноких корпубов, виставлених против Греції і що поставило навіть поклякати баші-божуків. Супротив цілого сего положення на балканському півострові зачала Росія недвозначно отановити і коли до недавна ще она обмежалася лиш на простій демонстрації дипломатичній, починає тепер чим раз більше активно виступати. В послідніх днях стали чим раз більше надходити вісти, що Росія загодя до війни, не противь кого не знати, одна „N. G. Presse“ зазначила рішучо, що ціла акція вимірена противь Болгарії, що Росія хоче край ей окупувати. Віста отаєса навіть тим більше ймовірною, що і німецька „Kreuzzeitg.“ зазначає, що отановити Росії супротивь Болгарії отало навіть дуже грівне. Така сама газета доносить, що кораблі російські і італійські отлучилися від прочин флоту держав, що збралися в заливь Суда на Креті, щоби демонструвати супротивь Греції? Чи мало-би се значати, що Росія очече ійти рука в руку з Італією, протегувати Греції і вилкавати війну? Се все можливе, коли розважимо ситуацію на заході. Рух соціалістичний в західних державах, як оказано, отавою навіть дуже небезпечний, і не дозволяє, щоби ті держави виступили рішучо на заході. Се Росія дуже на руку і она очевидно хоче ситуацію викоротати. Що і Італія лучити от нею, се не дивина. Дотеперішня політика загранична зачала Італію в безвиходне положення і она отаравє в якій небудь оспособі отвернути від себе грозячу їй внутрішню катастрофу. Коли не зыкала нічого в союзі з Німеччиною і Австрією, то думає і же зыкати та небудь через союз з Росією. Як користи з сего союзу вийшли-би для Італії, не можна однакже тепер доглядати. Може бути, що она комбанація єсть передчасною, то однакже єсть певне, що Росія зь укою глядять на теперішню Болгарію і не очече виступити з рук жертви, надь котрою тільки лить працюєса. Що Росія недоброосвітено относится до Болгарії, можна і зь того великого переляку доглядати, якій запанував в послідніх часах середь тых Болгарь, що ако вірні діти ового народу, хотіли-бь его побачити свободним, самостійним і незвисимим і котрых весь трудь до того одного лашь виміренній. Правдав Болгаре на озібленій блеском гроша бачать добре зь отки і яке ним грозить небезпеченство і для того Стоянков зовсім оправдало заштуче зрадиків власного народа, чи думаютъ они, що то однаково болить чоловіка, коли его бьє нагайка в руці батурмана чи православною? Жаль було-бы дівство, накая бь болгарскій народь лиш на то пролавь тільки кровя, на то вивавола зь неволі, щоби на німь доконавть православному Славяннью того, чо не доконавть Турок через 500 лятъ неволі. По нашій думці кождей правдивий Славяннью повиненъ бажати лишь свободно, самоотійно і незвисимом Болгарії.

Німеччина. Для 25 марта державь ки. Бисмарк в німечдних парламентахь подчась дебатъ надь монополиземь горівки безду, котра звернула на себе увагу цілоу Европи. Найважнішою однакже буда та часть, в котрій ки. Бисмарк подавав характеристику теперішнього положення і для того наводимо ту часть дословно якь слідє:

Мои пачове, німечна держава може бути выставлена на небезпечности, котри не просто зь наших внутрішнихь обставинь вилывають. Давнійший совет німечдній, франкфуртскій „Bundestag“ спочинавть також на тьонихь угодахь, котрых нічого не можна було закінчити, а все таки на послідокъ неустойчива передь не дуже сильною бурєю зь 1848 року ант 24 годін. Кажу передь „не дуже сильно“, бо ея заграница не пошрала. И вь 1854 р. бувь бы

союз розвивав накола-бь війна кримока буда на отьлюк розвинулася, що Австрія буда-бы отапула по оторній державь західнихь. Вь 1866 уоуинули его Прусы за згодою більшости німечдского народу, бо він не отповіть надіямь, якь мавь на него народь німечдній, а передовіть, щоби він не уважидивь реакція, імено вага поодинокихь державь, ваги династій. Вь 1866 р. буда головно незгода династично, котра руйнувала Німеччину, і неперозуміння міжь поодинокими правительствами. До сев незгоди, коли настануть знову подобні отношення, придуть тепер ще другі внутрішній, національній і интернаціональній, тай, котри цілий народь і поодинокі держави руйнують. Вь 1866 р. рух соціалістичний не бувь вь той мірї розвинений якь нині, розклад національний, не уважисть межь Німеччинами і Славянами у насъ и у нашихь пріятелівь не буда вь такъ великій мірї розвинена. Вой отже бльшій рух вь Европї, якій-бы видіти могли наступити, могли-бы бути найрбнороднійшею окомплікаціей. Дальше прагадую вамь часы першоу французской революція, сто лятъ тому назадь, коли дуже мало людей думало о томь, що тыячлїтва німечдская держава, може такь скоро повалитися, якь се отосла показалося. Першій війны французскій вь 1792 р. були перенягї ідеями, о котрыхь неоправдливо кажуть, що она досталася вь участі цілому світові. То однакже правда, що ті порухаючі ідеї, якь завело Французь 1792 р., борба противь монархії, противь духовенства и шляхты, борба за третій стань були могутю доуховоу підоймоу французскихь побідь. Хтожє вамь тепер заручать, що коли-бь намь прїйшло знову боротися оть тымь краєм, не будо бы тогды продовжена, не предложено-бы намь що такъ скажу четвертоу части того самого дѣла, що на ихь червоныхь хоругвахь не буди-бы выписаній соціалістичній ідеї? Нині французская армія отанула вь Декавалі противь робітників. Мы не знаємо, чи раховалися от тымь, що она д-жить ихь вь шаху, чи от тими натками министрв, що нинішній робітничь єсть завтра жовітромь. Мы не знаємо, хто вь Франції на послідокъ побідить. Коротко оказавши, коли-бь знову прїйшло вь Европї до великого заворушеня, то будо-бы оно далеко бльше окомпліковане якь то, що вже проминуло і оно будо бы по части натурі интернаціональноу. Коли такій рухь прїйде, то і хотіть-бы, щоби держава німечдская от цілого оилоу могла противь него виступити. Мы мали 15 лятъ мира але мы ихь такь не ужили, якь того потреба. Маємо однакже ще до лять часу. Я не виджу же небезпечности, котра бы намь безпосередно грозила, хочь мушу признати що я і вь 1870 р. не предвидѣвь того, що вь кількохь мѣсяцахь будемо вь зовсімь иншыхь обставинахь.

НОВИНКИ.

— Програма декаляційно-музичальнихь вечерниць, котри отбудутся заходомь „Руской Весіль“ і фаліи тов. „Провіста“ д. 4 л. цѣтня вь Тернополі вь XXV-й роковини смерти Т. Шевченка. 1. Рѣчь вступна. 2. Лиоенко, молятва, женьвий хорь. 3. Лиоенко, Надь Дніпровоу оагою, сооль альтове, п-ы К. 4. Матюк, До Весны, мѣшаний хорь вь супроводі оркестру. 5. Лиоенко, О вѣ, я хороша, дуєтъ зь оверь: „Роздвьяна Нѣчь“, п-нѣ Б. и п. Г. 6. Шевченко, Приянина, декламация, п. Г. 7. Лиоенко, Ой одая я, одна, сооль тенорове п. К. 8. Воробкевич, Надь Прутомь, хорь. 9. Матюк, Процальна пѣсна, сооль баритонове, п. Г. 10. Ничаньскій, Закувала та она зауала, хорь.

— Червоныи политичне товариство „Руска Рада“ выговорила основній меморіалъ вь справѣ по треби рукою гимназіи вь Кочивині и выслала вже его до п. министра просвітв Гауча и до вѣсьхь клубовь парламентарныхь на руки ихь предобдательств. Той меморіалъ мы маємо вь рукахь і на другій разь ширшу здамо о нѣмь справу.

— Перешиды розовени читальн на Буковинѣ. „Буковина“ подавь ч. 7 ольдуцій факт: „П. Неделько, практикантъ ц. к. старостна, наказавь (на подотаві доносу якогось Вѣгарія) жандармови забрати вѣй книжочки, якій має читальня вь Бергометѣ надь Прутомь. Мы думали, що забраній книжочки, друкованій у Львовѣ и вь Чернівцяхь и не заказаній, по переглядѣ будуть зверненій до читальн, але минають дѣй надѣлѣ, а забраній книжочки не вертають, ба до того забраво ще і зь почты надобраній книжочки зь товариства „Провіста“, і доси не звернено читальн. Вѣгарій прїйшовь послідніми дїями до читальн, жадавь щоби предобдатель читальн выдавь ще одну книжочку, „Талмуд“, и грозивь людямь арештомь, коли она ей не выдуть. Дивно намь отки Вѣгарій дотавь право надзору надь читальнею. Чи не отъ „талмудистовь“?

— Повітовий „Народній Терговалъ“ вадумують оновити такожь Сокальскій и Жидачівскій Руоини.

— Розграниченє дієцезій станицьславской и львівской. Митроу. Ординаріатъ вь порозуміню оть Ординаріатомь станицьславковскимь относится до Престола римскогого и до правительства от прошеннємь, щоби зь галицкого деканата, позботали при львівской аеархії парохіи: Галиць, Залуква, Крылоєт зь Коляноу и Соколомь, Нѣмшинь оть Роздвьянами и Демешковцями, Демяльовь, Бовшѣв оть Слободкою, Туотань оть Семаківцями и Хоростковомь, на конце Дубівцъ зь Деговою и Водняками. Яко рекомієндуєт за то отступне митроу. Ординаріатъ станицьславской епархії: а) зь рогацькогого деканата парохію Межи-

гирць оть Медухоу; б) зь деканата підгаецкогого парохіи: Горожанка, Товстобабь оть Коржовоу, Швайковь оть Доброводами, Гиньлече и Дрыщівь оть Вышовомь.

— Комитетъ, устроившій концертъ вь XXV-й роковини смерти Тараоу Шевченка, дякує сямь вѣсьмь участившимь торжества, а имено Ви. о. проф. д-ру Омеляну Огоновскому за вступну рѣчь, Товариству „Лютія“ за выконанье програми концерту, п-нѣ Ол. Важаньскій за гру фортепианову, и нѣ Ет. Вачиньскій за декламацию и п. Гушавича за соольовій оивѣ. — За комитетъ: Н. Вахилинъ и В. Шухевичь.

— О. Викторь Матюк, выдавць Русского Сѣванинка“ протить черезь нашу редакцію вѣсьхь интересованыхь и своихь предлатанковь, щоби они на будуче зывали удавателю до него вь справкахь дотыкаючихь издавництва и предлаты „Сѣванинка“ до Львца, почта Народь. „Сѣванинка“ печата ея вь Ливоку и прїйде до Галицями ажь оть концемь цѣтня. Для того и выдавць продовжає речення предлаты до кінца цѣтня с. р.

— Заступникъ бурмиотра мѣста Калуша зѣвѣстного калускогого героя Мойше Маєра, заоуочендувало калуское ц. к. староство оть вѣсьхь достоинствь: радного и заступника бурмиотрв, члена Рады повітовон и Выдѣлу повітвогого (зъ лаоки вѣльможной шляхты) и Kulturvorsteher-a, за якьсь малъверзаций. Теперь ведєса олѣдство, тожь и не можемо о томь розизауовати, але оть часомь подѣлилося тымь зь читателями „Дѣла“. — Б.

— Президентомь мѣста Львова будє певно выбраній на ново теперішній президентъ п. Домбровскій. На вице-президента єсть кількохь кандидатв, міжь нами и проф. д-рѣ Грызецкій, на котрого вѣй Руоини радий повний отдата ови голосы.

— Громада Добростаны, вь пов. городецкомь, котра отъ 1866 р. не хотѣла выбрати зверхности громадской и овою оппозицію оукишла олатоу рѣзньхь карт, притупила наконець сего року до выбору автономичного заряду пола теперішнього ладу, а члены заряду зыложили вже прилогу. Двадцятьлїтня оппозиція громады буда уникатомь вь цілій австрійской державѣ.

— Рускї послы зь Вѣднѣ, оо.: І. Озаркевичь, М. Сѣвгалевичь и К. Мандычевскій надоболали вь день концерту вь память Шевченка у Львовѣ по 2 ар. разомь 6 ар. на отивендію имени Шевченка.

— Дополняючі выборы до повітсовоу рады вь Бережанахь одного члена зь ольскоу курії отбудутся днѣ 4 л. мая с. р.

— Общество им. Качковского оправдило зь Росіи книжку п. заг. „Руская Хрестоматія“ якогось Кириличникова, друковану вь Москвѣ 1869 р., и роздаровує ея вь великій числѣ ученикамь рукою гимназіи, навіть дѣтямь зь клясзъ найзисшыхь. Тутъ иде очевидно о проаганду міжь учениками велико-русскогого языка, зь чогу видко, що п. Богданъ Дѣляцкій, предобдатель общества им. Качковского, все ще вѣрять, що „зъ ольскъ“ Малоруоинь може научитися языка велико-русскогого. Дарма праця! Ученикь не зрозумѣє языка Хрестоматія Кириличникова. Такъ и. пр. певно не зрозумѣє байки про „Лягушка просяція царя“, де такъ описано лєть царя зь небозъ:

И платио такъ онъ тронуюла на царство, что ходенемь пошло траєнню государство; Со вѣсьхь лягушки ногь Вь поугѣ пометалася Кто каки усилѣт, куда кто могь... И подлинно, что царь на днѣо былъ имъ данъ: Не суетливъ, не вертопрашенъ, Степеннъ, молчаливъ и важенъ; Дородотвомь, ростомь великанъ; Ну, посмотришь, такъ это чудо! Одно вь царѣ лишь было худо: Царь ототъ былъ ооинвой чурбанъ.“

Але не вь томь рѣчь, що ученики не зрозумѣють языка Хрестоматія, а вь томь, що не могути коротати зь неп. несутъ ея до антикваренъ, продають и тымь чиномь заправляють до гешефту книжками... Намь здаєса, що общество им. Качковского чей-же не повинно давати до того при чині... Такъ само мы не похваляємо того, що общество им. Качковского розсылає и читальнямь нашимь зь овиими выданами такожь тіи Хрестоматіи (и. пр. читальня вь Зборѣвѣ). Общество им. Качковского, по нашій гацѣ, не повинно оходити зь поля просвітв народу на поле агітацій языкowych міжь селюками и мало-мѣщанскимь народомь, де повинна панувати згода и єдноть. Чи й міжь селюками народомь будемо виробляти „обще-русскихь“?! Грѣхъ, їй Богу, грѣхъ, обслазняти дѣтей вѣкомь и знаннємь! Покляйте такую роботу, а вѣдѣть за примѣромь „Провіста“, де передь вдею просящая народу все проче уотупи!

— За упоній душъ бл. п. Миколая Устыяновича отолужено сего четверга парастаєт вь руской духовной семинарії.

— Дѣй отивендіи зь фундації Карлины Глинцонц надає наміотництво П. Володару Шанковскому и Михайлови Колющекскому, правникамь на львівской университетѣ.

— Реставрация церкви князьв Острожскихь. Вь Острожѣ на Воляни розпочалося вже работа надь обновленнємь Боговильскоу колюв прядворной церкви князьв Острожскихь. На реставрацію той церкви вылоагнувало правительство російське 120.000 рублѣв.

— Стань робітничь вь Борыславѣ шо-разъ то бльше погіршуєса. „Газета Наддѣвотрянская“ подавь сумный образъ тамошнихь отношенъ майже вь кождей чинѣ. Вь 7 ч. подает она вь отаті и. в. „Конкуренція борыславская“ факты, котри кидаютъ дуже ярке свѣтло на тамошній жидовскій окупація и швидель. Финансову кризу хотять

жиды собѣ отбивати на вымокуваню робітничка а навіть бднійшихь жидовь. Одинъ властитель копанєн заявивъ и. пр. овиымь касіерамь, що залєглоу пенсией имъ вылатити не може и жадавъ отъ нихь, щоби они, коли у него хотятъ дальше лишитися, подали писоменно, що зрѣкаются той пенсией. Коли они се зробили и властитель мавъ вже ихь декларацию вь рукахь, тогды ажь выповѣвть имъ службу, а коли хто хотѣв бы у него дальше ослужити, мусить ему ще вылатити 150 ар. За одинъ разъ отже выцгыганнѣ властитель копанєн отъ овиыхь касіеровь той оспособь 2.000 ар. Але кѣлько развѣ отбють собѣ тую отрату касіеры на робітничку, котрому будуть выплачувати заробокъ?!

— На мѣсце профессора Минюсича поклякано на вѣдєвскій университетѣ профессор дорпатскогого университета, Водуена де Куртене. Проф. Ягичь, котрого передь тымь запрошувано, не хотѣв оустати петербургскогого университета.

— Князь Грузін, потомокъ пануючого колюв княжескогого роду вь Грузії на Кавказѣ, померъ недавно вь Петербурѣ вь крайніймь убожествѣ вь 53 роцѣ житя. Ще вь 20 роцѣ житя бувъ наследникомь престола Грузії, и отзначувалъ необычайною красоу та великою добротоу сердца. Его палата вь Москвѣ отояла отвореноу для каждого бѣдака, такъ що неразъ ему самому черезъ то не отало грошей. Черезъ нещастный олучай пожево онъ вь убожество и страднѣ весь овиѣ мѣстекъ. Зъ лаоки достававъ отъ царя по 100 рублѣв мѣлоу, а вь отъ той маленкой сумы онъ ще обдѣлявъ убогихь значными дагмами, бо мовлявъ: „они ще бднійшій отъ мене“ и утримувавъ на ласкавомь хлѣбѣ двое овиыхь старыхь ослуг, котри ового давного пана не хотѣли покинути и отъ нимь разомь недолеу дѣлялися. Князь зыоанъ убожествомь зь необычайнымь гартомь душѣ. Передь смертєю благовѣ его ослуга, щоби онъ позволивъ завовати лѣкаря. „Мой дорогій — оказавъ князь — „та-жє знаєшь, що не ма за шо!“ По смерти князя не будо вь хатѣ ані кофѣйки, не будо за шо купити домовины и справити похорону.

— Дрбній вісти. Е. В. цѣсарь дарувавъ громадѣ Гринѣвь, пов. борбечскогого, 100 ар. на будову школы. — Вь Борыславѣ зарубавъ оакироу вь ноцѣ д. 28 л. марта робітничь А. Марунчакъ зь Михайловичь жидѣ Альтмана, его жѣнку Раєку и ихь хрїотильскоу олужницю та зрабувавъ 34 ар. — На вѣдєвскій университетѣ єсть 145 профессорв, 138 доцентв и 10.851 студентв. На университетѣ берлинскомь єсть лашє 9.813 а на ливоніемь 6.403 студентв. — Министеротво торговлѣ розбирає проектъ заведеня телефонноу яко державной институтіи. Дотеперь вѣдєво вже телефоничній полученя межь Вѣднемь а Будавешгомь и Берномь. — Вь петиційной комисіи рады державной розбираєса проектъ концесіи на зблѣшенє чола антикь. — Окружній урядъ горничій перенїоу вже вь Львовѣ до Станицьславова. — Вь Калуши опорожнена посада оаинарного лѣкаря сь платоу 300 ар. — Вь Турцѣ коло Хрива опорожнена посада громадскогого пѣоаря сь платоу 400 ар. — Намѣотництво пошукє Стефана Мартинюка, податкового практиканта, котрый утѣкъ зь Борцова. — Вь Роговѣ, пов. дроговьскогого, отобразѣ собѣ вѣгтрѣломъ зь револювера жѣтє гуверлантка Леопольдна Галуьска. — Надѣрѣ коломылякѣ Буры обьявѣ тымчасомь п. Альбїнъ Блювскій, радий мѣота и начальнякъ товариства ремѣоникв. Касіеромь буров єсть и дальше п. М. Вѣлоуєв. — Коломыльскій магистратъ затягає позычку на 60.000 ар. на будову войсковогоу магазину. — Зь Сокала доносять, що Бугъ тамъ такъ оильно вытупишь зь береговь, що тамошній кляшторъ вода отступила.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Читанна для молодежи“. Подъ такимъ заголовкомъ появляєса перша книжочка „Библиотеки Русского Педагогического Товариства“ накладомь того жь товариства у Львовѣ. Книжочка таа написана В. И.—имѣ, обймає 54 оторонь и мѣотитъ вь собѣ богато матеріалу отповѣдного для дѣтей шкѣлъ народныхь.

— Проф. Францъ Милочичъ выдавъ вь лютѣмь с. р. нову свою працю п. заг. „Etymologisches wörterbuch der slavischen sprachen. Wien, 1886“. Книга обймає VI+547 оторѣвь друку. О многоцѣнніймь томь творѣ подамо небавомъ ширшу зѣвѣстку.

— „Буковини“ ч. 6 мѣотитъ: „Крути, верти!“ отатя вступна. „И“ чи „Або“, отговѣдъ посла д-ра Зоты на заклады чиненій ему по причинѣ его бѣотды вь комисіи бюджетовой. Рада державна. Допис. Вандрѣвка надь Черемошемь. Читальня вь Маланцикахь. Що нового вь свѣтѣ? Буковиньскій товариства руокѣ.

— „Зерина“ ч. 5 мѣотитъ вь собѣ: „Зъ книгъ Езопа“ (байки). Вістои полтавичій. Практичній и неогрѣшній „Рукопометръ“, вынайденъ вь теологичніймь Заведеню д-ра Вычюом для ужитку коляторѣв, и т. д. До чогу Руоинѣ добрый? Телеграмы и нашій дрбній отатейки. Иллюстрація показує образокъ зь галицкой будучности по переведєнній колониэаций. До плуга запряженій по лѣвдѣвь боцѣ рукой мужикъ а по правѣмь польской шляхтичь; Абрамко иде за плугомъ, а жидѣ-дѣдичъ вь контуши, сь карабєлю подѣоакує зь утѣки и каже: „І цо мѣ вшкѣдзїєо тєгї товариствоє єнѣ Bodenschutzverein? Я ихъ тєразъ обойє запыєнєгло и Полчаєк и Руоинї! Ватогємъ тєго єнѣ der Rechten, Абрамку, бо вунѣ цалє жїцє поїдаровуєлѣ, єцє і тєразъ шїкуєлѣ! Зь батогємъ ему!“ Вь єнѣлєтѣнѣ по-мѣєна удачна гумористичнаа баллада п. заг. „Сваты“.

Господарство, торговля и промыслъ.

Австрийский Landerbank манъ въ 1885 р. 4,181,254 доходу а въ того 2,722,902 ар. чистого выку.

Зъ причины свята Благовещенія во вторникъ, 34 ч. „Дѣла“ выйде въ четверть слѣдующого тыждня.

НАДОСЛАНИЕ.

50.000 гульденовъ выиграла голова выиграла лотерія Кинчема, котра съеъ заосмотрена ше въ дальшй 4787 выгравъ и подае черезъ такъ велике число выгравыхъ дуже великй шамъ выгравъ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поруцае 1563 135-7

Зълье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пакчи 20 кр. За опакованье и посылку почтою чюлато 10 кр.

Ц. и. ген. Диренція австр. желѣзницъ державныхъ.

Выписъ зъ розкладу вѣзды, важный отъ 1 жовтня 1885.

Приходить до Львова:

По вѣзды особовой: Зъ Стрыя, Станиславова, Гусатына, Дрогобыча, Борыслава, Хирова и Звардоня: о год. 4 мин. 35 по полудни.

Зъ Гусатына, Станиславова, Стрыя, Дрогобыча, Борыслава, Хирова, Нового Санча: о год. 1 мин. 25 въ ноци.

Зъ Стрыя, Хирова, Загбрия и Звардоня: о год. 8 мин. 25 рано.

Отходить во Львова:

По вѣзды особовой: До Стрыя: о год. 7 мин. 30 рано.

До Стрыя, Станиславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова и Гусатына: о год. 11 мин. 45 передъ полуднемъ.

До Стрыя, Дрогобыча, Хирова, Загбрия и Звардоня: о год. 7 мин. 30 вечеромъ.

Курсы збѣжа зъ дня 2 л. цвѣтня 1886.

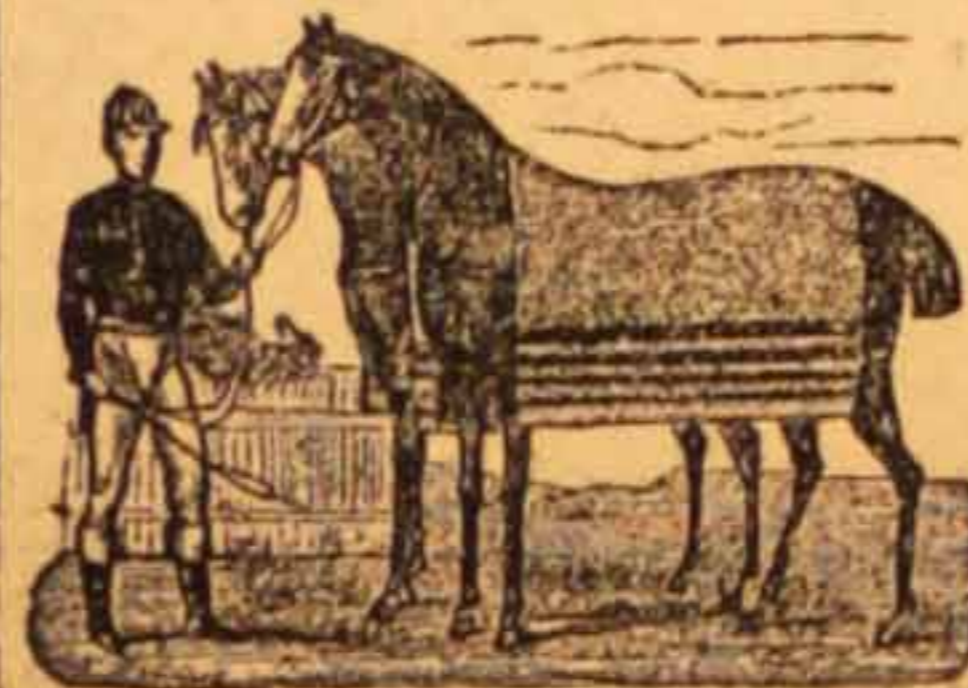
Table with 6 columns: Location (Lьвовъ, Тернополь, Подволочиска, Черновиц, Ярославль), Unit (100 килло нетто), and Price (отъ до).

Щобы выступити противъ всякой обманъ анонсовою сполучилося международне Товариство Експортное и Товариство Сполка Викторія, щобы розсылати всякй товаръ гумовй, аманьбѣмъ, диваны, шовковй покрывала, обрусъ и дерги на кофъ черезъ своего генерального заступника, пала Беренфельда, также и высокоповажанныхъ отбирателей приватныхъ по стальхъ цѣнахъ фабричныхъ за попереднихъ преляньемъ готвкы желѣзницею або за послѣднатою почтовою.

Диваныки Викторія, съ взорами звѣрять або цвѣтѣвъ ар. 2-80, Викторія обрусъ съ френдалями, найновѣйшй взору ар. 2-20 и 3-40. Викторія покрывала на дѣжка ар. 3-20 и 4-20. Гарнитуръ гобелиновый два одѣяла и одинъ обрусъ ар. 7-75. Гарнитуръ Викторія, также 2 одѣяла и 1 обрусъ ар. 7-50 и 10. Заслоны Викторія, складающаея зъ 2 довгихъ крыль съ бордюрами, одною драперією съ двома пѣдержками, съ френдалями. Цѣле бико ар. 3-50, 4-50. Правдивый вѣхдний обрусъ шенильовй, ар. 5- и 7-.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами. Фабрика дергъ Викторія предлагае на перекоръ обманчивой конкуренци величезный, широкй и дуже грубый не до зничена дерги Викторія съ 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по ар. 1-40. Такой самй 190 см довгй и 130 см широкй ар. 1-60, найтяжшой якости дубль ар. 1-90. Ты дерги можна также уживати замѣтъ кодѣвъ на постѣль.

до подорожи для мужчичъ 350 см довгй, 150 см широкй за штуку ар. 4-75 и 5-50, найлѣпша сорта ар. 7-50.

Великй выборъ диванѣвъ, одѣялъ, обрусѣвъ и дергъ. Цѣнники на жадање даромъ и франко.

Звертаю покороно увагу моихъ высокоповажанныхъ П. Т. отбирательѣвъ, що маю выключне заступство нововынайденныхъ американьскихъ наученовыхъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужичинъ. Можна ихъ уживати на одинъ обѣкъ яко обгортки и порошники а на другй обѣкъ кавчуковй отъ дощу. Ты плащѣ суть такъ малй и можна ихъ такъ тонко сложити, що можна ихъ выгодно сховати до кишенѣ Чи то въ подорожи чи въ мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь ар. 7-50. При замовленю плащѣвъ просимо о поданье довгости, почавши отъ ковшѣря въ долнну.

Замовленя треба высылати до генеральной агентуры Export- und Victoria-Waaren-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgras 3. Агентуры филиалный: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Петербургъ и Константинополь. 1561 25-7

Прывану загално найлучшу Масу до запусканя пѣдлогъ поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1584 42-0

Перепродучимъ даемо отповѣдный рабать.

На продажѣ!

30 пѣвъ цѣло добре уаженыхъ, въ улаяхъ товариства ичѣдльничого съеъ зарѣвъ на продажѣ. Влизшу вѣлжѣбѣ пошлѣ Александръ Мироновичъ въ Обеляницѣ, под. Рославль 1891

ГИГИЕНИЧНЫЙ МЕДОВНИКЪ Л. ЧИНЬСКОГО въ Ярославѣ,

съеъ пѣсла чюловныхъ приващивае шамъ дѣтничимъ средствомъ въ дугахъ слабого тѣла а въ диспенси, брму астету, отбываю, гоморондахъ, малорости и многихъ другахъ. Цѣна за штуку 20 кр. Можна набути у всякхъ аптекахъ и торговлѣхъ. 1893

Отъ Руского товариства Педагогичного

можна набути слѣдующй выданъ: Хемія, Роское, 40 кр. Гостинець для чемныхъ дѣтъ 8 кр. Малий вѣтринець, 8 кр. Забавни дѣтъ, 8 кр. Менажерія, 8 кр. Вязанка желаний, 10 кр. Зѣврята домовй 1 20 кр. Зѣврята домовй II 20 кр. Читанка для молодѣтъ 10 кр.

Власный досвѣдъ

Вѣдшій! Кто о томъ е уаженъ и въ асея яко мас ужити средство противъ ревматичныхъ болѣвъ або дѣтничого гоморонца той най купитъ за 40 кр. шашку правдивого

PAIN-EXPELLER

съ котвою. Сѣмнайцѣлѣбный досвѣдъ безчисловый ушкы ручать на що тыхъ 40 кр. не выдѣлаетъ на жармо. Сладкы майже въ всяхъ аптекахъ. Головна складъ: Аптика подъ заложнѣмъ львовѣ въ Прави, Altstadt 1483 (3-4)

Боянъ

абривнѣк малорускихъ квартетъ

Викторъ Матюкъ.

получити можна черезъ книжню Ставропѣгѣогого Института и у самого Выдавця въ Львову почта Ярославль, по вѣзду 1 ар. 50 кр.

Въ Администраци „Дѣла“

можна достати за присланье 15 кр. на оплату почты

ЛОСЫ

великою фантовою льотою

устроеной на дохѣдъ „Дѣла“ интатугата“ въ Перемышлѣ. Терія та окладаея зъ 120 болѣшихъ выгравныхъ сумъ 1.000, 500, 400, 300, 200, 100 ар., межи котрыми ступаю мовархѣвъ вавучаю въ Европѣ, квалѣвъ церква и шкѣль такъже и предметы закупленый комитетомъ. Цѣна лосу 1 ар.

Диренція руского театру

глядитъ

панночки-Русиньки

котра мала-бы голосъ и въ выробитѣсь яко оцѣвачка оперова. Влизши условй укладеный устно съ дирекцією. Ручать оубку родительскоу и за оубку товариство. Даскавъ оферти оитѣя надосылати просто до дирекци театру або поадресу редакци „Дѣла“.

Отъ дирекци руского театру

театру.

Иванъ Биборова

Иванъ Гринявский

Матерія на одѣжъ

лишь въ тревалон овеной вовны для мужичинъ середного росту

3.10 метра за ар. 4-96 кр. въ доброй вовны овецъ; на 8- въ дѣпш. вовны овецъ; одно убрание 10- въ тонкой вовны овецъ; 12-40 въ дуже тонк. вов. ов.

Пледы додороги за штуку ар. 4, 5, 8 и ажъ до ар. 12 — Дуже красной одѣял, оподѣй, обгортки, материя на сурдуаты, плащѣ до дощу, тель, сѣрачокъ (льодент), комизъ, камгаритъ, шевитѣ, трико, оушка для дамъ и на биларды, перувѣны, доскавы поручае

Заложены Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный въ Берѣ.

Взору франко. Карты вѣршевй для памѣвъ кравицѣвъ нефранкованъ. Высылки за послѣднатою надъ 10 ар. франко.

Я маю завождъ складъ сукна ар. 15000 а. в. и розумѣсь само собою, що при мойй сѣтѣвой торговлѣ позбѣтаетъ рѣштки на 1 до 5 метрѣвъ довгй; и змушений отже продавати такй рѣштки богато полизне цѣны вырѣбу. Вѣрѣвъ въ нихъ посылати не можна однакжъ погодѣй рѣштки отѣмнѣются або отдася грошѣ (Робю зачѣтку, що другй фирмы вымѣняютъ также, може ше за гѣршій товаръ але грошей не звертають.

Черезъ наслѣдуванье ледашихъ або обм и ливыхъ фирмъ выждуся змушений закнѣтити висерованье и прошу для того моухъ П. Т. Комитетъ товъ щобы мою оедину фирму задержали ласкаво въ памѣти а на олучай потреби почтили мене своимъ поважаннымъ замовленьями, котрыми я завождъ отдамъ мою вѣлжѣбну увагу.

Кореспонденци приймаются въ языкѣхъ ит-мецкомъ, угорскомъ, чешкомъ, польскомъ, италійскомъ и французкомъ. 1577 (12-24)

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаний отцѣ духовный уряджуютъ при церквахъ хоры, прѣто поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНИОМЪ (або ФИСГАРМОНИОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

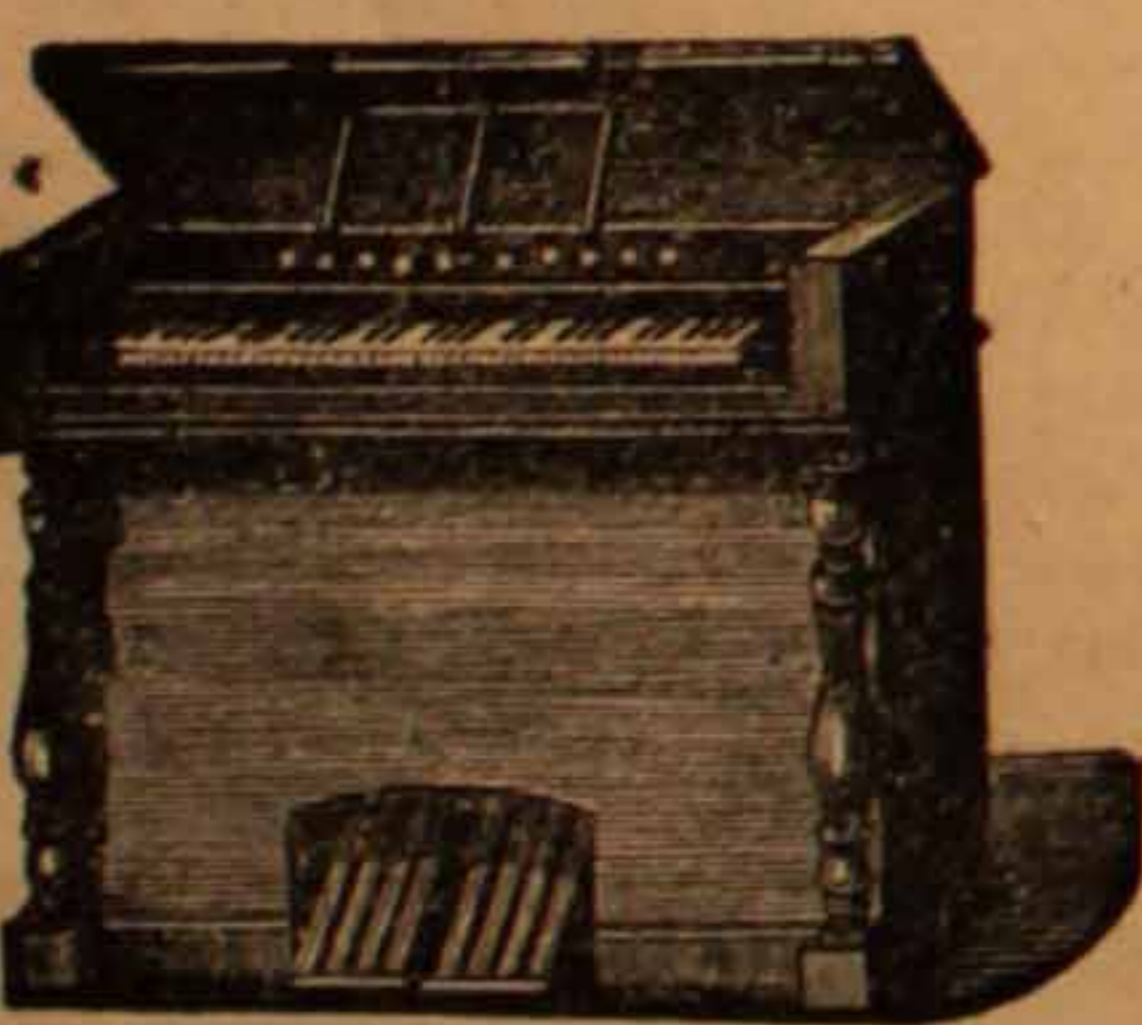
Высокоповажаний п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до руской гимназиі у Львовѣ инструментъ моего вырѣбу и може дати Высокоповажаннымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточнымъ инструментѣ найлѣпшу инѣормацию.

Цѣна тыхъ инструментѣвъ отъ 70 ар. а. в. и выше. Дасъ также на раты. 1872 68-7

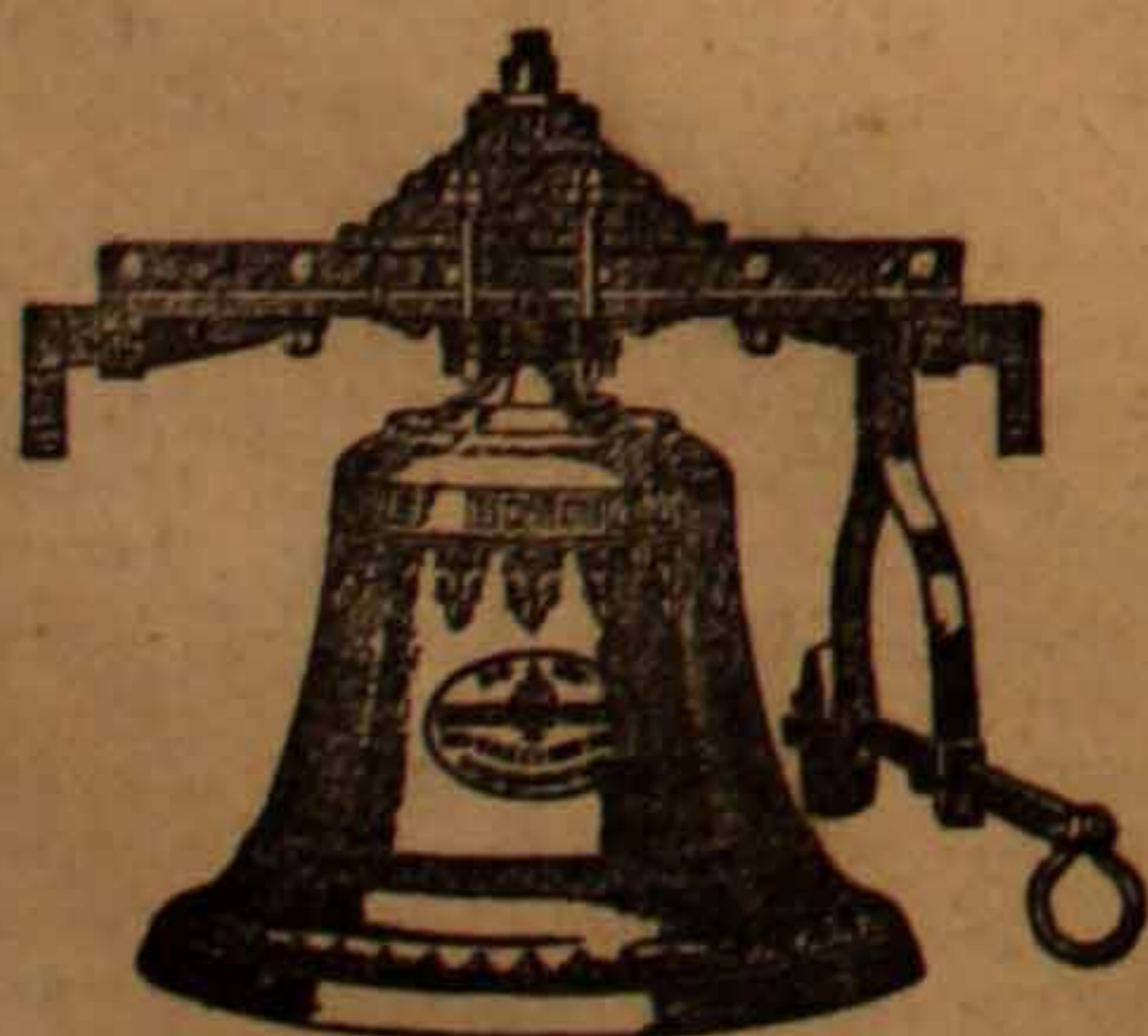
Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Ц. к. придворна лїарня дзвонѣвъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

поруцаея до замовленъ дзвонѣвъ и гармоничныхъ складѣвъ всьонъ величынн и голосу. Гарантія за левный голосъ каждого дзвона, чѣстый гармоничный акордъ складу и за найлѣпшій металл. Монтоланье дзвонѣвъ съ уприв. головами зъ нованого зѣльза черезъ шо можна дзвонами дуже легко дзвонити. Опирала на дзвонѣ зъ ковзого зѣльза вѣлжѣбной конотрукциі выконуются якъ пайдешевше. Припоруцаия выконуются якъ кабкоршо, точно а дуже дешеве при найвыгѣднѣйшихъ условіяхъ залааты. Гармоничный склады до прѣтозѣбъ съ сильными и голосными дзвоничками.

Зъ альпакы: съ 4 дзвѣн. по 14 ар., съ 3 дзв. по 11 ар. Зъ мослажу: 4 10 3 8 Гармоничный склады до закнѣтитѣ съ 4 дзвѣнками и съ прикрасными рамама зъ ковзого зѣльза по 25 ар. 1551 7-24

Отзначеня: Выстава вѣденьска 1873, два медалѣ за пошту зъ складъ дзвонѣвъ для вѣденьской Votivkirche 260 сотнарѣвъ ваги. Выстава промыш. у Вѣдн 1880 зол. медалъ.

Заложена 1888. Доставила 4151 дзвонѣвъ, 1,127,700 киллогр. ваги. Зъ сего до вѣдн а для 51 церквей 83 штукъ дзвонѣвъ 86,069 киллогр. ваги разомъ и 2 дзвонѣвъ до годляничкѣвъ для нового ратуша 3845 кил. ваги.

Найдешевше руске литературне издавничтво „Руско-украиньска Виблїотека Евгениа Олесницкого“ выхѣдять у Львовѣ почавши отъ 1-го грудня р. 1884.

Доси выйшло 10 выпусковъ, обнимъ лючихъ слѣдующий литературный матеріял:

- 1. Запорожцѣ, оповѣданье Ивана Неч-ла-Левничого 10 кр. 2. Соний мары молодого пытемица, оповѣданье В. Барыньского 10 кр. 3-4. Оповѣданя Олексы Стороженка (Серія перша) первѣство 20 кр. по выпущеню оконченскованныхъ частей 10 кр. 5. Grima Vega, повѣси Юлія Швайдеръ 10 кр. 6. Оповѣданя Д. Мордовцева 10 кр. 7-10. Юрій Горюченко, повѣсть Краюченка 40 кр. 11. Въ Карпатахъ, Пв. Незуа Левицкого, цѣна 10 кр. 12. Галиций обрааи, Пв. Франка, серія I, цѣна 10 кр. 13. Лихій день, Григорія Григорьевича, цѣна 10 кр.

Предлачувати можна на болѣше число выпусковъ паралл., пересылаючи бѣлѣшаму квоту (1 або 2 ар.) на руке выдави (ул. Словацкого ч. 6). Замовляти можна также поодинокй выпускъ, додаючи за поодинокй выпускъ 2 ар., а за поодинокй 5 кр. за оплату порта.